

LLUIS I ENRIC CAPDEVILA

" L A M E S B O N I C A D E L B A R R I
O

L A P L A C A D E L P A D R O

Sainet líric en dos actes

Luis Capdevila

Cap. 332

La mas lonica del carri

en la plaza del Padro

= fairet barceloni en
dos mte =====

Personatges que intervenen en
aquesta obra

Merce, la me^{luna} conica del barri. (Hateu-
ratment, ha de ~~ser~~ conica. Rossa o blanca,
ha de ~~ser~~ conica. I ha de ~~ser~~ jove, ~~XXXXXX~~
~~XXXXXXXXXXXX~~ - uns cinc-i-dos anys, com
ex ample - o bé ho ha de semblar.

Fina. Ho tant conica com Merce, però con-
ica. En la triple conica i una triple conica que
s'estimen no pot ~~ser~~ Merce. Hi vetlla. L'últim
soldat que Fina fos jove, molt jove: de ca-
tife a catife anys.

La Rengarda, que pot ~~ser~~ tant vetlla
~~XXXXXX~~ i tant Merce com culpable. Si us
tant vetlla i tant Merce es dedicava a un
altre ofici que el d'alcavota.

Vara, a la qual tots nomenen farapata.
Ho arriba al trenta anys però està a punt
d'arribar-hi. ~~XXXXXX~~ Snoparra. Té el cap ple
de paràlets que deuen caure nit i dia.
Per això està sempre tant alegre i del dra-
ma de l'adulteri s'ha fet comedia.

Miquel. Quaranta cinc anys i sembla
que en tingui vintanta. És excoracat, ar-
ra com un fepall, repanyora, ~~ho~~ i un
comentari i taca la rialla i la veu presen-
cia^{la} entelolant tot al seu entorn.

Dramatis Personae

14

Ciss. Tucare me jive pue Tina: - no en
caldria d'atla! - enamorat de Tina.
Vot fer d'home i es un infant.

El senyor Jguari, que ja ha passat des
seixanta i es un home aspe, vrent, mal-
carat, parracament antipatic ^{des l'home} que he vol l'autor.

El senyor Guin. ^(important) ~~Guin~~ cinc, ~~HAHAHA~~
~~HAHAHA~~ anys. Ja he dit Ciss: "vite, vite
pero en el fons un bon home." Està enamu-
rat de t'uniforme - enamoramant tant
ritret com puerilment altre - i t'auar
vertit com no es t'altre puet li sembla
una cosa molt distingida.

Jantes. Vint-i-cinc, trenta anys. Hols pa-
pat de si mateix. Aire pinxere.

El senyor Fales, un vell menut i riu-
patie que no canta pero fa cantar.

His vell que no haurien de cantar i
canten.

His alguns tiples que, polute! no tenen
me remei que cantar.

Homes i dones del carrer.

Pes vols de 1925

a t'aiguera, ve de la²
placa.

Un ~~pauvre~~ capitaine - un fin-
git - que ex crema amb el
pue ha begut massa i no
par aigua:

Et pue ha begut massa, cridant amb
veu espessa de vi: Viva el rei!...

- Lo detur a escotar i
par t'altre -

Ho respon ningu.

- (Citant un fí -

Viva el rei! Viva el rei!

Et capitaine, anant-se'n per t'espesser:

(El rei? Sen ^{voler dir} ~~xxxxx~~ et de copes.

Et pue ha begut massa, anant-se'n per
la dreta: Lo veu pue tots el nouaquis
on a de veir ... Viva el rei!

- Una pausa. L'exema,
vha. Campans d'una ex-
plicita proper, cridant
a missa. La cantarel-
la, novament de

Don venet ambulant: Hehehehehe he-
hehe!... Hehehe!... Hehehe!

7
- I arriba Ciso amb un
escala a l'esquena, un pot
de col a la mà i un plec
de cartell sota el braç.

Ciso te uns ^{catxys} ~~catxys~~ anys
- a l'entendre li es indife-
rent que se en tingui ^{uns} ~~catxys~~
^{quant} ~~quant~~ però se ven obligat a
cripar-li que n'aparxi ^{catxys}
~~a casa, parròquia, de catxys~~ - i
es un nenyo extremada-
ment simpàtic. Natural-
ment: es tracta del teu
còmic! Hauràs vist mai un
teu còmic antipàtic?

Ciso esguarda al nen
i diu, molt content:

Ciso: Apri! Apri! m'hi sembla bé un
apuerto paret t'han fet per o que
ho hi pui un cartell. Si, senyor!

- Seix a l'escala ardentolada
al nen i el pot de col ^{amb} ~~amb~~
pingell i el plec de cartell
a terra. Li treu de la butxa
una espatula. Li crida les
que usen el empaperador
i acaba d'expressar un
del cartell del nen.

Tan apuerto propensia... ~~WXXXXX~~

Depint el cartell
que esti explicant
tota es uspuet... Quins pangs
de llançar paper! ~~a la plaça del~~
~~Padre, a la plaça del~~
~~Padre, a la plaça del~~

Molt indignat
a la plaça del Padre no s'hi ha de res-
puet. A la plaça del Padre no hi
ha papallons. Si, ~~si~~! Entrent de la taca
destructora, entrem a treure
un del cartell i ~~en~~
~~el~~ prans cop de pin-
zell hi porta la ~~part~~
partes. Després s'apala,
s'entifa a l'escala i ~~en~~
enganya el cartell a la
paret. ¶

(En la capçalera de l'or-
nement cartell cal-
que el public pugui ve-
re la prans lletres ~~de~~
~~explicant~~ per anunciar:
FESTES DE LA PLA-
ÇA DEL PADRE)

Quan el cartell encara
no esti tret tot enganya
a enganyar les naves del
barri i les seves naves

¶ O bé el costum es posar primer
les parts a la para: en extra-hi des-
pres el cartell procurant que no faci
arrugues? L'autr, que mai no ha es-
tat "cartellista", confessa humilment
que no ho sap i ho deixa a la mà
de Ciro talment com si ho deixés a
la mà de Sen.

~~and no longer after 5
times per cantata -
are t'impa, are t'altu
er deturen a thipic
car tell i l'amb Ciso d'ar
de t'occal, per al p'ce ja
de suprar: cantata al p'ce
s'indera c'ime del raine.~~

~~Medical~~
~~to: [unclear] [unclear]~~
~~is [unclear]~~

per no v'hi adimen per pens 6
amb les festes majors.

- Amb apilitat de par
v'espila ^{notament} ca i l'escala i pas-
sant i truant a passar el
partuelt de la via pel
cartell en fe dea pareixer
l'arropa.

Seipres es pira de carn al
public, v'arreu a un dels
carrots de l'escala i dir
amb alegria impenna
i exultant:

Festa Major del barri del Paderó!...
~~alegria de festa, alegria de festa, festa~~
~~per de la festa major~~. Si fins i tot
em sembla que pot tot fer d'haver
estat jo, el Ciso, qui ha parat el
cartell i qui en parará d'altres
per tot el carrer del voltant, m'ha-
pi convertit en un Ciso més important
que el de cada dia, en un Ciso de
dia ^{de} festa!...

- Els punts suspensius
indiquen les transicions,
el canvi de tò -

(esta major)
fa ho si que la de Gracia, per més
rica, té més numerada que la us-
ta. Però no es la nostra, i ~~ha~~ la

gent com cal continua les revues 7
còs i no he des altres. 7 com jo
hi soc nat en aquest carrer del
Pachó, i ben content i guellós pue n'ig-
tie! la nostra em sembla la festa
major ni festa major de totes les fer-
tes majors!

- Passa de l'arcada. Con-
templa el carrer amb un
joia d'infant -

Quei en fa de grip! ~~Quia / 44 / 44 / 44 / 44 /~~
Aquesta paret, pue abans era tant
llista i tant negra, ara sembla tota
plena de sol.

- Tren a disfrutar-se a
l'arcada i adoptant un ac-
titud solennial i especta-
lar afegeix -

7 jo, ~~ap~~ a ci dalt des sembrar un
rei: el rei de la festa major!

- Passa, fent unes tenting
que abans

Et pue ha begut marxa: Vira el rei / Vira!

Cris: Té! Ja m'acabaven / Si la ^{finia} ~~finia~~ ^{gaspita} ~~gaspita~~
em veia, segueix que no em faria
patir un i em diria pue si. Per pue
patir o molt, mala ne porta!... ~~XXXXXXXXXX~~
~~XXXXXXXXXX~~ (ab.

ma't, Ciso! Calma't, que la festa
major no en cot de drama d'amor.
Calma't, que ^{tal vegada} la festa major es duri
la sim al bras. Tant vol de pensar
hi en marejo!

- I'almen a l'escala.
Ja no cal dir respu'e: per
pu'e no pot abraçar-se a
res m'e -

Hi hauria de tot a la nostra festa,
que durarà tres dies! Ball; carre-
re de sacs, que son ~~de~~ carreres m'e
econòmiques i m'e inofensives que
les ~~de~~ d'aquella fàbrica de sacs
que en duren l'Universitat; m'e ball;
intiga ~~de~~ i ~~de~~ titel-
les per a la mainada; altra vegada ball;
castell de foc; ball, per que hi ha ~~de~~
~~de~~ se'n ~~de~~
ba ~~de~~ i xiquets ~~de~~ de Vall, que
tal vegada no s'ignen ben bé de Vall
pero que hi ha ho son de ben a la
cora; i ball una vegada m'e; i con-
cert per l'afes, que armenarà una
canço nova que mai no s'havia armen-
mat; per això s'hi son i no s'
assemblarà a moltes altres que puen
s'armenten ja semblen velles; i ball

call de mati, de tarda, de 9
nit i de matinalada. Quina bella
com la nostra festa!

- Un moment -

I quina alegria tindran al del
barri en veure aquest castell que es
diu: Prepareu-vos, pueu t'olla gran
dintre la xica que el diable vinent
comença la ~~partida~~^{gracia}! Encara
no t'han vist. ~~al castell~~. I es que
la gent del barri del Poble es diuen
per a l'hor tant... per pueu el altre
dis es l'hor massa aiat. al barri del
Poble no hi vinen ricatsos, no hi
vinen carrocs d'automobil i ca-
bares. al barri del Poble hi vinen
~~tantos~~ gent obrera i menestral,
gent humil i senyilla i ~~tantos~~
platerissa, sense feina ni manie-
~~ra~~ de senyoria; gent ale-
gra i trist com cal, que deu tenir
es clar, les seves angunies i el seu
mal de cap, com tot-hom, pero pue
sap el pue no sap tot-hom: matar
les angunies i el mal de cap
amb cançons i riates, que en la
milla medicina per a poder viure

tranquil, ~~est~~ la del larsí del
Padrí i la pent mig lora del non.
hi, senyor...

- Un bon moment -

Hé, ~~est~~ si val a dir la veritat, també
m'hi ha de ~~estimar~~ ^{la veritat} ~~estimar~~,
que, com pue us té cap, té per mal
cap; la Renegada, que ~~estimar~~ ~~estimar~~
ja li caren pora l'ou non; et fondeu
que es una pinta de unidades; et
senyor fonsari, més dolent que la ti-
nya... Però si aquestin a mirar,
segur pue cap d'ell ha nascut
al Padrí.

- Una pausa -

He dit que et diréu que es he ca-
ven tant i ben fet pue fien, però,
capia, avís, amb aquest té de Sen
de cartell, valia la pena pue v'ha-
guerin llevat un xic me d'hor.

- (rit a l'interior d')

Un veu de ambulants: Mantecao helao!
Helao! Helao!...

Tiro: Com aquest, que ven mantecao
along de dinar... Quins nepous
mare de Sen! Verment helao
hauria de vendre, es avís de dinar!

no marka recognizable

Et - pue, leit motif de
l'obra, hauria de tocar
el pas doble pue, des-
pres, al final del pua-
des, cantaria el himne
del senyor Taler.

497 ~~Ja veu l'obra~~ ! Quasi ho deia pue en
casa dormien ! Ja es decidit la a
mtra al carrer.

[5] Esta me republiis de la sea
americana vermetta que de la
sea filla. Non home, pero mar-
sa fums. y total perque? Si ben
mical nome es un trist muni-
cipal! segue que si es en for tin-
dia me bon petit. ~~XXXXX XXXXX~~
qui rap! Poter ~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~
~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~ per a ~~XXXX~~ muni-
cipal e obligatri ~~XXXXXXXXXXXX~~
per mala cara.

Ciró: l'annunci de la festa major 12
del carrí.

El senyor Quim: ja t'eny permís per a en-
fantar cartell?

Ciró: Sí, senyor.

El senyor Quim: Qui te l'ha donat?

Ciró: Jo.

El senyor Quim, enfurismat: (irò,
no et valis de l'autoritat!

Ciró: Senyor Quim, respecta l'alegria
del carrí!

El senyor Quim, amant-se'n: Si no ho
puc arriar diumenge i ~~en~~ en
doh fer un estrepici!...

Ciró: Polre senyor Quim! Crida, crida,
primyola sempre com una frontissa
mellada i no sap pas ^{en el fons} que ~~es~~ un bon
home.

- Fina pausa breu.
I et piansa de man-
bra subvertint l'ale-
gria del mati de diu-
menge. ~~en~~ Ciró veu
venir alçat i et que
ve no deu arribar-li
masha simpàtic car
es et veu roble v'en-

6

Tant est com ella - coupi
que et directu les valia ven-
re - han de donar l'im-
perio de los adobes.

diada d'aleprie. Però, no es per. 17

^{Resposta}
^{Fina}
~~Al·lucinat~~, ~~Al·lucinat~~ entristint-se - tristesa llena,
llenç - de cop i colta: Potser ~~talment~~ jo t'empoe.

- una pauca molt curta.
Cisó, amb un preu ex/ce: faga com vincia jo!
hi el disrabte vineat, i t'entenda, i t'al-
te, volp meris ballar amb mi.

^{Resposta}
^{Fina}
~~Al·lucinat~~, verament aleprie: ja hi ballare, Cisó,
hi això t'ha de fer felie.

Cisó, tristalbat: ~~talment~~ que ho d'ing de debi:
^{qui pinta Fina}
~~Al·lucinat~~, rient: se dels.

^{qui pinta Fina, Fina}
Cisó: Ai, ~~Al·lucinat~~, ~~Al·lucinat~~, que ja m'hi veig!

- oblidant que estic dalt
de l'escala incien un pag
de d'ança. ^{qui pinta Fina}
~~Al·lucinat~~ se'n va
rient. La muntia del muntis esca-

^{Fina}
Ai, ^{qui pinta}
~~Al·lucinat~~, ~~Al·lucinat~~ del meu cor, ~~talment~~
~~talment~~ que de tant content m'apafa
una laca! Ho m'hi hauria hagut una
cap de festa al carrí del Padri com la
d'apert any. Ho, senyor! Dic: hi, re-
nyr! Ja no se'el pue en dic.

- Se robe, canciat de
Lo -

sembla pue r'ho d'apert. Sembla que
tot el del carrí hagin fet la prometen-
ça, a mi, de passear per aquest carrer

que es altre dia no hi parra m'n! P
fir. I gent d'una que hi parra! fent pae
no v'arriba en res al fondeo ni a la
Renegada. Primer la ^{Fina} ~~Renegada~~, i ara la
Hercé, la filla del senyor Quim. La Her
cé, la me lònica del Carri... at tants, ci
ró, que per tu la me lònica ~~de tot~~ es
la ^{Fina} ~~Renegada~~... Pola Hercé! Tant lònica
i fetejada i a mi, ver, sen fa pena.
El pare la coten carar amb un ric, com
me ric mihr, i elle cotina a l'Lucie,
aquell noi tant bon mihró que va ha
ber de fugir per ^{culpa} ~~culpa~~ de ^{la} política, que es
ven que s'una cosa molt perillosa per
pue' fa fugir la gent

— L'altre Hercé. (un pue
trasta de la protagonista
l'autre colònia pue los, efe.
tivamente, ~~XXXXXXXXXXXX~~
a me de bona actriu i bona
cantant, una dona lònica,
la me lònica del Carri.

Quan a una actriu que ja
en acte hi diu que n'es
tà enamorat el públic
~~XXXXXXXXXXXX~~ rim i l'escu
is cercada no es ordinari.
Una veraderament Har.

timor.

19

Merce: te vas viat, vas
viat i - los anys i en
la me bellera hi ha una
ombra de trist.

Non sin Merce.

- Perseguint-li el cas-
tell.

Hira'm això! El castell de la festa
del ^(Merce) Carri! Quina alegria!

Merce: ~~XXXXXXXXXX~~ Ja s'han acabat per a mi
les festes, Ciso.

Ciso: ~~XXXXXXXXXX~~ Per, de moment, potser si.
Però ja tindrà t'huric, no tens.
Això de t'aur, sap?, es com una catas-
ta, i les catalles sempre les guanyen
que saben superar. Ja tindrà t'hur-
ic i aquell dia si puc per tu serà
una festa major & de delis! Hi, vegeu!

Merce: Gràcies, Ciso. Que ben t'excotti.

- I surt, més lúria i més
digna per la seva trist.

Ciso: Fa pena veure-la tant trista, però, per
i per, dona grip veure que encara
hi ha veig que saben continuar com
la Merce. Ai, si la t'ira patis per
mi d'aquesta manera! Però patisc
per un altre, ~~XXXXXXXXXX~~
votue!

II

Be', no val a exaperar: un
cay verd, que ja es prou.

^

Tot i'ho pea a la feya, no i'amina
pel rai i es tant

- Llegint -

Sixavete ... ball de nit; diumenge, ball de mati, de tarda i de nit; i diethens ball de nit per a acabar la festa... ja vol-dria arxer-hi! Ten sento una fissany ^{com si} talmunt ~~meu~~ arles empeltada de caldufa.

(Cisó: ¿ al ^{quico} ~~quico~~, et teu home, també les sent aquesta mena de fissany?

Sara, amb menys pressa: El ^{quico} ~~quico~~? Ho cal-la, eth. sempre dorm. Sembla una mar-mota.

(Cisó: Potser trobes que dorm massa.

Sara: El que trobo es que una altra vegada m'hi miraré mig a casar-me amb un sereno. Sembla una vidua, sempre sola al lit. ~~no li cal cap més~~

(Cisó, amb intenció: sempre?

Sara, rient: Ho signifia mal pensar, Cisó.

- anant-se'n -

apa!

(Cisó, fent anar el cap proument, com pu, en un moment com eth, fa una gracia: ja es dit jo que es sereno, polut! estan ten apanyat si tot tenir una dona com la sarapata!

- Ve alpi per l'es-
puera i Cisó, se-

guint les seves funcions⁸⁸
de protopuista, presenta:

Una altra visita: la senyora Higuera,
la mare de la Maria. Aquesta es hon-
rada ... Ah, exclam: quin remei hi
toca si es mes bell que un porxato?
sembla mentida que d'una mare
tant bell i tan bonic i tant una filla
tant maca.

- Fillosficament:

Et mon ex ple de misteris!

- Francisco:

Molt honrada, si, senyora. Ningú no en
te pot dir, però a mi m'es més
antipàtica que la verola negra. Aque-
ta mania de voler casar la filla
amb un ric, amb un home de
diners! y d'amor, que no compta?

- En la declarantia -

ah, mare que tantes filles...!

- En la Mariguala. Te
reis Cris: es francament
bell. Està ja gran, rostre
en el punt més no
hi fa mal. Sembla que
resqueixi d'alguna cosa.
Sembla que al sempre
Quina i hi hagi casar
a la força: anse

halas ti int de casa, ??
~~Per... / ... / ... / ... / ...~~
~~Per... / ... / ... / ... / ...~~
(ti ti tan pueis int
no i ti hauria capat
quin d'engany debia ta-
mir l'audiencia!

Miguel: Que has deixat la fustoria
per a passar a enganya-carrells?

Cisó: Mai de la vida, senyor Hipocrit!
segureu fent de fuster, i pueis direi.
Però en faig es dir de finta.

Hipocrita: Com pueis es veig participant
la pare...

Cisó, indignatíssim: Participant la
pare, diu! Senyor Hipocrit
~~meixen~~
~~... / ... / ... / ... / ...~~, pot pue acabar
de dir, un miquel com una
casa.

- Senyalant el cartell.
Però pue no ho veieu de pue es
trasta? En l'annunci de la les-
ta del carrí, natia!

Hipocrita, corrueta: El pobr no es diu ho
de fuster. ~~... / ... / ... / ... / ...~~ Les fustes me van
papa diners, beneit! I jo me heu de pagar. hi pueis.

- se'n va ressumptant -

Ciró: Ten papa linera? Pápu! Que ²⁴ és
més Hejín que un paípu i més
malparada que el teu home i no
més pens en els diners. ¿t'agra-
do tant estar així i és tant mala
que ~~no~~ m'han dit que un dia ~~no~~
~~no~~ ~~partir~~ a la penitenciar i aq-
uar m'hi tenen de peit d'aquell
que e pota t'oti.

- Hiram vers t'esque-
ra -

Vatua! El senyor Jomari! Aquel
encara es pió. Ten altres criates.
Ten tot i amb t'assimila més neper que
una callosera. Hei no ha donat cinc
centims a un pobre, mai no ha donat
una alèquia a ningú. Per no portar
ja crec que ni menja. ¿en té de di-
ners! Hei ve que el marques de
l'omille i que tot el marques del
mon. ¿la vertut de parracs, com un
poble de camins. Hei ningú no t'
ha sentit cantar. Hei ningú no
t'ha vist riure. ~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~
~~XXXXXXXXXXXX~~ ^{Punta} com una patena.
Veis tot com una vertiola peris teja.

7. *tant rancin i*

Es a dir: una vegada va tenir 25
un mungó de la casa de la caritat.
l'heripuet, l'enamorat de la Mercè.
Aquesta mentida que un home tant
dolent hagi pogut fer una bona acció,
perquè ment l'amic per ha fet en la
seua vida. Et l'ami mungó se'n sap a-
venir... ara, deide pue ~~XXXXXX~~
l'heripuet hagi de fugir, el reuyn
quan i ha trobat més espere, i
més avor i més dolent pue mai.

Paxa el reuyn quan
xi ~~xi~~ xixanta anys. ~~xi~~
Pobrament vertit, sec com
un clau. Rostrat d'expressió
dura, mirada recelosa. ¶
Quan ja ha parlat, xi
comenta -

Tant valent que ve ve, i el reuyn quan
mai en fa pr. Potree per pue' es
tant thig. Però la Tina, que es tant
bonica, també me'n fa. Be, es clar:
la Tina en fa una altra mena
de pr.

~~XXXXXX~~
~~XXXXXX~~

Et (at advertit, per,
que en th remp ign.
si en hi ha et haber.
ter de ministre, res de
trair de mole de ma.

No, no; et en th remp
ignari, si hom rap ven.
re et be, hi ha non ou.
be solro que est ha
conver est en mag ca
et aper.

25 (11)
i, senyor!
I ja hi som tot (Tot el del Paderó,
que per ~~supervivència~~ tant de la ~~vida~~
i de la ~~vida~~ més bona del ~~carri~~...
Hi ha més, i això, de pent al Paderó:
molta més. Però nosaltres, mal m'as-
ta el dir-ho, no el més important,
el més interessant en el món de la
còmica del ~~carri~~, que no sabem
si acabaran en drama o en comedia.

Molt afeblides v'heix en
una veu cantaires.
Patia! He dit que ja hi erem tot i
m'oblidava d'un personatge que també
té la seva importància, i, senyor. I
que no mereixi pas l'oblit, no, senyor!
I em sembla, em sembla... Tant -

- Un moment -
Em sembla que ja estic ^{equivocat} al
senyor Faler.

~~murcia~~ la veru des can-
 taire des Et seynr Tabet.

(Huny, o ripui: at verticol
 del teatre i en un prauon
 pue, en un carrer de roles
 de poma passara pel narra-
 die de les flotes fins a entrear
 a l'exercarij. Ho es pue

~~hi entri~~ hi entri al prauon,
 clar: es pue hi entien, diri-
 pits pel seynr Tabet, es co-
 rita, que continuen la canço d'
 Ciro ha baixat de l'excal,
 v'ha apropiat a paimear

Terme i excolle.

hi pue d'er! hi pue hi ton
~~don~~ et seynr Tabet i es seynr cantai-
 re, pue venen de Montjunc d'ensa-
 jar la canço non pue han d'exte-
 nar ~~de la~~ per la festa Major del
 barri. Quina canço! i pueing cantai-
 re! Quan hi va tot va una cin-
 quantena, pero al dinen "Es mil
 homes del seynr Tabet" per pue quan
 v'hi poseu i dinen: "venen-hi!"
 hi van amb tanta eimpente pue es
 cinquanta canten per ~~de la~~ mil.

4- Ho f de l'obra -
inscrigada en
disc. si hi ha un al-
tre procediment més ra-
tional i autèntic
per descomptar que el direc-
ta de l'empresa ~~no~~ en fa-
ci us)

(anço p...
en temps d'alta mar,
o si no de par doble. Ho
de par doble flamenc, es
clar: de par doble ben cata-
laner, de par doble de
retor de fontada, amb
reminiscències de (la ve)
Perquè no, en el refany,
són variacions d'aquell
"aires de la matinal"
tant popular?

27

~~XXXXXXXXXX~~ Et sempre Tabet es el
directe i mai ningú no t'ha vist
aurinar. ^{a tota hora} ~~XXXXXXXXXX~~ Dispara a dir-ne
una, a cantar-ne una altra i a fer
el que concingui sempre que no sigui
res de mal. Li diu Rafel, però tot-
hom li diu Tabet. Com que ja es gran,
que ja te cabells blancs, ~~xxx~~ li hanien
de dir Talsí, que ja veig entenenentat.
Però es tant menut, i tant algre ~~xx~~
i tant simpàtic que tot-hom li diu
Tabet. ~~xx~~ Tant amic de les cançons
que sembla sospetat de caderners.

- Capitanajat pel sempre
Tabet - que, es clar,
t'ante apravien que fos
tal com t'ha descrit (iso-
entren es cristes, cantant
~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~
~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~
i intuant-se can-
al públic.

[Ho', ~~xx~~ ratta i crida entu-
siastat, talment com un
criatura.

Viva el sempre Tabet! Vivaquen es
mit home del sempre Tabet!

- Et sempre Tabet sabuda

¶ Sin pue hi tingues fill i fos-
sin més petit pue ell haurien de car-
lar la xardana tota el llet.

l'opuesta gran

29

can

el

teló

El menjador del piset on, amb el seu pare, viu Mexé. Com el pis es petit - es per això que hem emprat el diminutiu - i com Mexé es ventista, el menjador, excepte les hores de menjar, es clar, ha estat habilitat com obrador. La cambra, doncs, té dues cares; fa dues funcions. Les dues funcions s'alternen. Les dues cares es confonen i mai no desapareixen totalment l'una o l'altra.

Com exemple: dos quadres, reproduccions de col·lides - i de primera manera! - de "natures mortes" delaten el menjador propiament dit, però uns figures de revista de modes, clavats a la paret amb xinxetes en línia que es tracta d'un obrador de ventista. El cotxó i l'obrer tenen ~~amb~~ amb la taula de menjar, d'ales pleables i la taula caix i l'arpa de treballar; entre el lufet - un lufet de pobre - i el manipul i la màquina de cosir.

Sament la taula de menjar, ^{dintre d'} ~~entre d'~~ un plat, el test de l'alfabrega, que han entret per un at l'atcò i hi ha instal·lat el cotxó ~~amb~~ i no se'n anirà fins a primera hora de la tarda. Sament ~~amb~~ ^{la taula de} ~~amb~~ l'arpa, rodet de fil, capdell de reds de color, ~~amb~~ un coixinet amb aquells, retalls de color, tisores, etc.

at l'atcò, que es at fons i s'obre a la

placa, la persiana tirada damunt la porta
barana & uns terços amb flors i una pavin
(amb un ocell dintre la pavin, es dea)

a la dreta, a primer terme, una porta. a
l'esquerra, a últim terme, una altra.

ah! a la paret, a més del dos quadres
i de estampes de figures, hi ha un calendari
i un rellotge.

Y com ens sembla que us oblidem res, ^{més} po-
sém fi a la descripció del decorat d'aquest so-
fà per acabar.

(del migdia
Van prop de la dotze). ~~La~~ Pal
lació, obert de cas a cas,
enten ~~en~~ el 10^a i les
remes del carrer: el segó
d'alguns remers ambulants,
el crit de la pent, el claxon
d'alguns taxis, la campane-
ta del tranvi.

~~at~~ t'obrir, Mexic, Tina,
i les noies treballen. La dir,
Tina, no treballa: canta,
crejanta per les ~~noies~~ noies.
~~La~~ La clau, comença el
quadre; es de ritual - la
santa tradició! - que comen-
ci amb unió.

(al tenir en compte ^{però} Pue Fi-
na i les seves companyes no
han de cantar com en una
opereta ~~o~~ car ex tracta d'
un sainet i no d'una ope-
reta. Canten, si, però sense e-
volucions ni, excepte Tina,
que fa el patllós, una corint
una altra vocant una vertit
damunt del maniquí, etc.

Kupia

12/2 Rancho de Tina Arce

Fl - malprax la persona -

39

Merci, arrugada prop
del latio, abstracta, pen-
sant en pui rap pui
- o en pui rap pui - no
men part en el cant.

Música

Nº 2 : Fina i noies

- Finit el número, Fina
recomença el seu treball d'a-
gulla i llin, per Merci, a
una de les noies:

Fina: Mi meyo sur tra matit.

Noia primera: y abans refitava com un ocell d'

Hoin primera: Pet fantes? Que ho diu i
de deli!

Hoin segona: i tant de deli!

Fina, cada vegada més avoruyida: Ho te
la crepus!

Hoin primera, a Fina: ja es die jo! si pue
et devot'her aiat, mementa!

Hoin segona: Tant vas-ti amb compte amb
et fantes. Tu et una marrera sense
experiencia; et una pinta pue de
tant Marx es perd de vista.

Hoin tercera: Lo un home pue no fa per tu.

Hoin quarta: Un Tenorio.

Hoin cinquena: Un pinto més pudent que
et penre, que si aprada més allos
regar et pians de maneta pel car-
rer que no par treballar com cal.

Hoin sisena: Treballar has dit? Ho en par les-
ti par davant d'ell de treballar
que en sentie apueta parant li es-
ten tot el mal.

~~Fina, indignat: Collon, x afora! Que palse
isat'he de cou i et fantes, polret? Et
que parra es que pue no desport
Hoin primera, no rient: Be, dona, no t'has prengut
tant a la salut, que ja vintan d'
quis.~~

Hoin segona: Pero li te un ofici.

Horia A. H.

Horia A. H. : Tue, 11. Tue.

Moira primera, rient: De, dona, no t'ho pres.
 fins tant a la valenta, que ja vin-
 dran el rei!

49 ... i ben amapat que et guarda.

- Les paroles se suivent au fur et à mesure
des autres paroles - 27

Voix première: Quien atten la tarapata!

Ja et die jò pue et sen home, poler,
va ben treure la rifa et dia pue v'hi
la casa.

Voix seconde, philosophiquement: Quei vol far-hi! El
home un uns labors que ar desca en
llenanar desrepesida. Ella en l'ouïa
i tenia un ofici de portier: escrivia
a ma' pueira.

Voix tierce: Treuïa a ma' pueira vertut mès
que ~~esser~~ ~~xxx~~ ventista o xinta de fàrri.

Voix quarta: Homei hi tinen la cara pueu
parlen del sen lalco.

Fina: J això? Perquè?

Voix quarta: Perquè, com pue us los repn, se
hi han arrebat totes les plantes que hi
tenia i la puet en dire el desca de
la cara.

- Rimen. Treballen.

Voix tierce, a Fina, en un mès baixa: (res-
me: et convi en atten men d'ho-
me, Fina. Ara ben veï, com tant en
trobaràs puea riques d'hera, i es un
mat home com et pantes, que et res-
dia com ha perdut a la tarapata.

Voix cinquena, en un encara mès baixa:
j ara, com de la tarapata se n'ha
cessat, va deixar la Henci.

Fina, amb còmica tristesa: Lo veu pue en 2^a
dansen de tot, menys de mi.

Merce: Què us passa? - Rincau de vides -
Ja feu anar les cortines?

Noia primera, cussuyant. El amb un murmur:

d'ofici i ho porta.

Merce: Ho vull dir per aquertes.

Noia primera: Parlaven de la tarapat.

Merce: ~~Parlaven~~ ~~de la~~ ~~tarapat~~ ~~que~~ ~~no~~ ~~se~~ ~~par-~~
len i la feina, que se tenien molta,
hi estien puanyant.

Noia segona: ~~Ja~~ Parlau, si, però la feina no
s'entarrereix. alans cantaven i tot
anar com una seda. Però d'un
gran temps ençà et veiem tant
trista que no podem cantar

Merce, ~~seu~~ sense respir, al contrari: com si vol-
gués fer-se perdonar la seua tristesa: Ho hi es-
tie ara per cançons...

Fina, en to d'amable remy: Cat estar alesh,
Merce.

Merce: Cat poder-ne estar, Fina.

Noia tercera: Ah, si jo fos de tu!

Merce: Intrament, no ho és.

Noia tercera: Que et promès se'n ha anat?
Me'n buscaria un altre i el Mipsa
ferm per a que no se'n potés anar.

Merce: Calla.

Fina, per la noia tercera: Ho en faci's
volat d'aquertes, no te t'acortis,

que un rap et que se continue. 79

- y, par per d'habes - le
trist, tota enrojada, tra-
rat. Laja et certin de la
canço que ha cantat a-
lora amb les seves compa-
nyes -

Merce: Fina, et un cap de touy.

Fina: Que em renyes?

Merce, amb un murmur trist, apapal: Ho:
t'envies.

Fina, estranyadissima: E mei, ~~perquè~~ tant
puxeta cosa? bona i

Merce: y t'entens per mi et contenta i raps
riure i cantar encara que no en
tinguis penes. ~~xxx~~

- amb una transició -
dixt, tres alla, tres alla.

- a la altre veies -
y cratke, imitau-la que vus no en
podeu treure la feina del damunt.

Hoia primera: Tot-hom col tenir et vertit Heet
pet dissabte.

Fina: y es clar, dona! si et dissabte comen-
ça la festa major.

Hoia segona, a Fina: y tu, per mi et posaràs
per a anar al ball i en tres mar-
at fandra?

Fina: Ho ho si pas. ~~xxx~~ fa un hauciu a -

pradal, ja, estenar un vertit. Pero la
casa nom pot i no han pogut com-
prar-me'n cap.

Noia tercera, burlata: Ver a cal penja i despen-
ja, que potser el senyor Joan tindrà
alguna cosa que et capi bé.

Fina: Hi puc tindre el vertit més bonic del
seu i me'l dones per pregar. Quin
home tant dolent i antipàtic!

Noia quarta: ~~Per~~ Ell si puc se'n riure ben
bé de la festa major.

Fina: Que se'n riure? Si no en cap de riure!

Noia cinquena: Un home tant ric! Jo el heu-
ria de tenir el meu sucre! Com es fa-
ria rustlar!

Fina: I que no es ben estrany que ^{tenint} ~~tant~~
~~tant~~ tanta moneda no hagi
pogut fer trobar a l'Enrique? O bé no es
ric com Lluís o bé no se l'estimen a
l'Enrique?

Noia sisena: Si no se l'estimen no l'heu-
ria het de l'encanta.

Fina, ~~XXXXXX~~ ^(marcé) amb prou hagi-
sentit les paraules impudentes de la Noia sis-
ena: Calla, que et pot sentir.

- amb una transició -
Ja es ben estrany que un home
tant dolent hagi fet una acció tant
bona.

Noia primera: Ver a saber! Potser, tot i tot,
v'abreia. I si se l'haigut estimat

41

de delò a l'Lucie, l'hancin fè tirar
per sempre i no par pas obre, com tu
fè.

Noia primera: He, bé, diuen que t'obligà a a-
breuete ma ofici per a pue no es mala.
contunue. ~~ff~~

— Les sœurs d'une fabri-
que del Paralel, le camp-
me d'un explorin propre,
annoncié le docteur. Les trois
~~docteur~~ de la finca. ~~docteur~~
s'expliquen, s'expliquen. ~~ff~~

Nois: Tina: adieu, Merci. Ting au.

Merci: Ho tingueu, que aquesta nit tancu
tancu de vetllar.

Noia primera: Ho tingueu pr.

Noia tercera: Serem ~~total~~ puntual com si ens es-
peres al penes.

Tina: Vetllarem tant com vulguis.

— fusten ~~total~~ acalota-
dament per primer terme,
viens i parlant. Ten pau-
sa. Merci, corint, merces.

Merci: Sempre a la màquina, sense aten-
ció que la de la màquina... i al-
la es thingy!

— Toca a entrar Tina, res-
plendent d'alegria -

Sineu que Lluís que el treball és una
gran cosa, una cosa molt important.
Inútil! Si no fos així, segur que no
ho diria.

Noia Teresa: Ho est pentit. És així, però treballa
com un esclau.

Noia cinquena: Què sap! Potser hi que és molt
feliç i viu sense treballar.

149 La noia cinque-
na comenta, amb un
sospir de satisfacció.

Ai, prou bé a deu que ha arribat
l'hora de jugar.

Fina, deute et thindar: Hæce! Hæc. 42
ci! que han tnat of vell?

Hæce: Ho encara: la mare ar a rentar, i el
pare, pue te xerxi de tarda, ar a l do.
mar un toue.

Fina, treient-se una ~~rethra~~ heta: Tones,
mira! hi haiv carta. (Carta de l'Es-
ripues!

Hæce, prenent-li del dit: Tracis, Tuer. Sona in!
- Serchou la heta: la
Hæce aridament, molt sens-
isuada. Pansa -

Fina: Quo' est lue?

Hæce

Nº 9 Canço de Hæce

Finit el número, Fina,
imputat com sempre, al-
ca i besa a Merce.

Fina: Té i té i té! Que ~~est bé~~ en-
cara qui ningú ho diria i que t'eny
es uns plers de llàgrimes, encara més
que abans m'és contenta!

Merce: Si pue n'artic, com cada vesada
pue arriba cada d'ell. ¿Tu, quan
sigues una dona, raries pue t'hi
hax alegries pue fan plorar.

Fina, amb ironia estrangera: Quan sigues
una dona? Doncs pue no?

Merce: Una nena, encara; una aprenenta de
dona.

Fina: Que vol dir que se'n apren d'això?

Merce: Com el home home. Hi ha qui es
parla la vida aprenent-ne i no acci-
on mai a relax-ne.

Fina: ¿Doncs, quan es pue se'n relax?

Merce: Quan comences a oficiar.

Fina, molt seria i donant-se importància:
Doncs n'és pue això, amb mi car esquis-
cata. Jo me'n faig uns tips de ofier!

Merce, rient: Calla, calla, tabalos.

Fina: Vens? Aix i m'agrada: que ripus... en
cara pue. et ripus de mi. Ok, ves! Ben
si fer canes de les coses, jo.

- amb colubilitat d'infant.
que ho sap et sempre y quasi pue t'hu-
ripus t'excusa!

Merce: Sen ~~xxx~~ ens prend pue ho valis!

Fina: Si, vaja: que no en treg gran ~~xxx~~
amb es treg pares i tants t'has d'a-
marar d'ell. Lo veu que t'amer fa
pa a la pent dolenta.

Merce: La mare no es dolenta, Fina.

Fina: Ho ho deia per per ella: ho deia
per sempre y quasi, que de tant dolent
~~xxxxxx~~ m'apri no et pot veure ni en
pintura.

Merce: ... La mare, com moltes altres mares,
ja m'ertima a la seua manera però em
colidia veure carada amb un home
ric. Totà convençuda que un home ric
val més que un home encallat.

- Resta un moment
conceïm, absoluta -

Fina, per a donar-li esatge: Bé, tu no t'hi
amoris. Y no t'amaripus et dia
amb pensaments negre. Però, pue hars-
bet carta de t'huipus!

Merce, passant-se la mà pel front, talment
com si colpusés avorir la mullada de la

Tristram: Tens raó, muneada. 21

45

Fina: Ho et fa t'efecte que, des de que et
pota carter de l'Lucipues, el carter es
més bon home i més bonic que abans,

Merce: Tu sembla tant bon home i tant bonic
que, mira, t'hi vull fer de co.

Fina: Trais, filla! Jo, rap, ja m'apo-
nyare pot men compta.

Merce: Ves, ves, tabulat. J'no triquis.

Fina: Ho triquis pr, que a casa no es
hi entretenim paire a taula. Li, vull
dir, menjant, rap?

- Se'n va rient per la porta
de primer terme. Una pau-
sa. El sol ~~està~~ de mig dia
entra de ple al ^{balconet} ~~balconet~~
humil i verteix d'or a Merce
que, desta sol el sol, rel-
leix la flama de l'aurora

Henric

No ho - Són d'Lucie, invisible, i Merce

Merce, thigint:

}

¶ Quan les rels em sembla que no el
tinc tant lluny, que s'agropa a mi,
que et tinc al davant; em puc veure i
ve la veure...

Fina: Qui, sempre, i prima com mes com sem-
bles que a una d'artista com l'esti-
ma d'encipuat!

- amb una transició -

- Se vòte, afeblida, com
nascuda del tumor, la
veu d'

Furic: (una estesa)

Merci,^d (parla clamant la veu): Furic!

Furic:

- I seguir el dies fins al
final.

Parla

Merci: Furic! amor meu!

- Inter La Renegada

Renegada: Hola, uoin.

Merci, que no pot reprimir un pact de dispuet:
~~Renegada, que no reprimir un pact de dispuet:~~ Ho he dit, Renegada,
que no reprimir un pact de dispuet.

Renegada, fent plans corasofell: mi, la sang
de la maneta em calgui! Si puc amar
els malament.

Merci: Més malament no veia el pare si

no t'ha aquí.

La Renegada: Toca ferro! Toca ferro i deixa l'estar
at teu pare, ~~que te m'ha~~ que te m'ha
mala cojanti! ~~!~~

Marcé: Ho si par papus venir.

La Renegada: Ho si pue ho sí. y tu també ho sap.

Marcé: Però no ho vull saber.

La Renegada, ~~que~~ mostrant-li uns randes
que tenia d'un paperet: Hira'm això. Quina
necessitat!

Marcé: Guarden-vos-ho, Renegada, que si arri-
va el pare em venen, em venen que
s'actarien pel calós.

La Renegada: ~~que~~ Ho hi pue fer més:
com mi' el veig, més Martim em fa.

Marcé, estanyada: El pare?

La Renegada: El Jander

Marcé, curiosa: Hi pue tenir l'ra ca.

La Renegada: Tendre com el d'una anyell.

- Amb una transició -

Pela Jander, un xipuet tant vari-
del millor que hi ha entre la part
del ferro.

Marcé, rient: Del ferro ~~del~~ colat d'altre colat d'altre.

La Renegada: y estí fícat, (1) fícat, coipet
per tu. Si no les cotés, no no.

(1) transició, en caló

¶ Ho se par que heu deu fer, pees
així que a ma Curia li donen au-
toritat i el vertigen d' una mane-
ra estranya, ja se sap: se les empen
contra el poder pitaner.

paria com un lato... vull dir pa-
paria, sap? que es la primera vegada
que ho fas.

Merce: Per dia o altre havia de començar.

La Rengada: Ell no hi està acostumat a
parar, que et conoti. Tins ara les en-
metien per la porta, per la partilla i
no per amb repalos. Si hi est mateix
se'n sap avenir, potest! de veure com
afinira la porta. Dir que no u'havia
afies, que nomé havia afies de parar
la ma'. I amb tu, ja ho veus... Tu fa-
ries et que colles d'apunt home: fins
i tot pot ser et faries fatigar... Vull dir
treballar... Tu et una cosa uoi i no et
x'ammelles (2) et calendi (3).

Merce: Jo no x'ammelles res, pero es, Rengada,
per dia et temps.

La Rengada: Ai, filla, puius ~~veure~~ ^{veure}!

- En tu El senyor Quim,
vertit de paria, ve del
carrer.

Merce, intranquil·la: Et pare!

El senyor Quim: ~~Katxas~~! La Rengada!...

(1) Parar: pagar. - (2) X'ammelles: parlar - (3) Ca-
lendi: caló.

- Desapareixi enant per
la porta del fons esquerre.

~~XXXXXXXXXXXX~~ marce: Fopie! Fopie p'ra hi
haurà un saltabai!

La Renegada, que us ho té totes: ^{oh, fopie, fopie} ~~estil fillat~~,
^{el som} la sang de la mareta en calpeu,
quin te calme se'n repren?

- Proveda d'una prau
per, perdut d'oreures, do-
na coltes per la cambra
sense trobar la porta -

Que sapo si tenen pistola al urclau?

- L'altre urament el
senyor Quim, que v'ha
prat la jaqueta vermet-
la d'uniforme, amb la
jaqueta ja us es t'home
trampent i començant d'a-
lans i v'ha convertit en
un ^{ser} terrible i perillós

El senyor Quim, ~~apartant~~ la Renegada per
coll i treient-la a enyentes: Fora d'aquesta
casa, bruta! ~~X no hi tindrà~~

~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~ No t'hi vull
venir mi ~~ni~~, ho tens en les?

La Renegada, exporxada: fa me'n vaig,

50
Ja me'n vaig, senyor Quim ... ai,
mare, quin pèssim!

El senyor Quim: ~~Et hi arriplego una altra~~
vegada, en intenció canvi del moment.

La Renegada, fujint espereïda: ai, males m...

T'ofeguir! Ho en vull saber res dels
muntis i el altre puntapunt! Toca ferro!
Toca ferro!

El senyor Quim: Et vots
tindràs!

- tindràs tot dos, en-
dant: la Renegada,
de por; el senyor Quim,
d'ira. Una pausa breu
i, a l'interior, una
rialla de fara. ~~XXXXXX~~
~~La~~ Tutxa fara, encara
rient, i el senyor Quim,
encara indignat.

Fara: Si puc tenir ^{pressa} ~~XXXXXX~~ la Renegada!

Com baixava les escales, al mes anys!

El senyor Quim: En altre dia, ~~via~~ ^{via} tren,
no les baixarà: les rodolaxa.

- a Marce -

Marce: ~~XXXXXX~~ Ho en fa cap poig
venen-la.

El senyor Quim: I bones?

Marce: La porta, com p'airebé sempre, en
oberta.

Et sempre Guccio, sempre su li arie i repa. 51
 ingris: La porta, la porta... Et pure parra so per
 temp rang d'ovata, vet-les aci. Ho ram.
 Oles fetta mura!

Ихсе, Исамет: Рахе...

Il s'agit de l'union, avec son ciel: Que parra?
Mexico: P

Mercoledì: Que la fara no prendrà per più
no me i ti farò per.

St. Reyna Jimin, ~~XXXXXXXXXX~~ sent et pro dim:
Tens rais: ara ja em pue treure tra-
mericana

- La pleyn i la deien
- amb molta cura d'armes
et repartir d'un casti-
za ~~Torres~~, doncs per moltes coses.

Tea, Laxa, no is dolenta.

Para: De muitos pontos para os

St. Mary or Quinn: I no hi ha cap necessitat
de fer-te respecte.

Sara, visit: He respects me in face & words
proper core.

The very same, ~~HNH~~ ^{HNH} ~~g me~~, seems to be a
part of the same form, or has the same name.

tu, en el fons, et una separada

Lara, rientra: sì, sempre 9 mine, e me ammi-
bla p me ^{va} gade arat!

El senyor Guine: Ho hi veig una; ja s'era.
Ho hi veia una: el replaument en
ho veïeu. Et ho hi veia el senyor

Lara, ^{no pens.} aborrecimiento, pero como intolerancia: Quiero
verlo!

Sara: ta ho m' senyor Quim. Però, vaja, no v
hi accòrres, per no en ~~tanta~~/~~AHH~~ tanta
~~UH~~ res.
El senyor Quim: ~~XHH~~ ~~T~~ ~~mossa~~ per ~~no~~ ho ~~pau~~ no.

Nota: Si sempre dorme!

Saca: Para ter mit' das parva fora de casa, e
aíto mo arta pens te see uma ferme. caeat
estremad.

—, viene: ^{me} posar l'american.
—, viene: ^{me} posar l'american.
—, viene: ^{me} posar l'american.
—, viene: ^{me} posar l'american.

~~Il~~ Quest per la parte
d'ultimo termine sono la
giaceta d'uniforme.

St. Maria: aguerda sin ~~XXXXXXXXXX~~ cotare
a punt de roba.

Lara: Aquesta nit? Queina història! 5?

Merce: Jo hi aniràs després, dona. ^{altament, oi} ~~XXI~~ ~~stall~~ ~~416~~
no es per les ~~dues~~ casades.

Lara: Però si gairebé no en soc de casada!
Que no es recorda que el meu marit
ja ho terno?

Merce: Quan poraràs enténimment?

Lara: Mai! L'enténimment es cosa de vell;
a mi la vetllera em fa més per que el
sempre queim a la Remorada.

- ^{amb} ~~una~~ ~~transició~~ -

Merce: Què dia, doncs, que aquesta nit?

Lara: Aquesta nit. Després de sopar.

Merce: Així, vestit?

Lara: La clar. Ho vens per tota volen al ves.
Et veu per a la disracte?

Lara: Volentot, Merce, no em faci's quedar
malament.

- Fent, venint del carrer,
o sigui per la porta de primer
terme, la senyora Hipòlita.
Llunyada com sempre.

Merce: Ho tinguis pr.

Lara: Adieu, doncs.

- a la senyora Hipòlita

778

La senyora Hipocleta: Timpneiss el meus
mal de cap!

- Sara se'n ca riu.

Quan ja es per, ~~apareix~~
comenta la senyora Hipoc-
leta:

Ximple! Baranes!

~~La~~

§

La senyora Hipocleta va

ve de la cuina - porta
del for apuerna - paraient
la taula: les tralls, el plat,
el cobert, etc. Herce, cur.

La veu d'el senyor Guim: ¿et vi? ja t'has
prats en fere?

La senyora Hipocleta, a Herce: Li has prats?

Herce: Fa una cosa solona.

La senyora Hipocleta, cridant, al seu home:

Et trobaràs tant plaer que te l'
hauràs de vendre a Hepes.

- A Herce, representant la
conversa d'algun -

Ho, no es una dona honrada.

amb un home ric i podries 55
fer vida de senyor.

- Enten el senyor Quim.

El senyor Quim: Hira, Hipeula, deixa't
de xerrams i dona'm el dinar, que es
la tart i tot plau.

La senyor Hipeula: A la teua filla li conve-
nen més el xerrams que el dinar.

El senyor Quim: A la meua filla, que també
ho es teua, encara pue riupir ho di-
ria, no ho si si li convenen tant com
tots es xerrams. A mi em conve el
dinar pel pui entre de bona a les
lurs. De manera que o el dinar o un
puro d'americana.

~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~

Mexic

Melodrama

- En aquest moment
v'ocix a baix a la plaça el
piquer de mambori del
fauteu, Mexic, molt pat-
lida, v'atunya del calco
amb una mirada d'an-
gustia.

La senyor Hipeula, correu a la seua filla:
y ara! Què tens? Què es passa?
Mexic: Tanquien el calco! Tanquien el

Calco!

56

El senyor Quim, amb veïtes estranyes:

- Et Calco? ... Filla, Mercé...

- a la meua dona, ^{tant} confu-
sionat com si no anés en
manegues de canya -

Ho veus? ... Ho veus el teu ciut?

La senyora Hipòlita, molt aturbada: Però si jo
ho deia pot ser bé...

Mercé, cada vegada amb més pr: Et Calco!...

Tanquien et Calco!...

- La senyora Hipòlita tan-
ca et Calco.

El senyor Quim: Però puc et parlar?

Mercé: aquesta múnica!...

El senyor Quim: La del manantí? Doncs,
no hi ha per tant. I no et penjis:
a mi tampoc m'agrada, jo això de
la múnica al carrer ho perillós.
La múnica al liceu i pràctic! Be per
que li ho dic al senyor alcalde, però
no en excollir.

La senyora Hipòlita: És el fantasma.

Mercé: Repert home en la pr! Aquest ho-
me en la pr!

~~El pare t'esparden
repert, estranyat.~~

~~El pare t'esparden a
tanyat, anyunys. Tan-
paua molt ben. Malgrat~~

57
et l'atós tancat, segueix rient.
se, a felicitat, la muniçioneta
del manubri que després, en
caure el teló, representà, en
l'ò major, l'apertesa. Hor-
ce segueix dient, en un baix:

Apuntat home en la pr!

Et sempre Guerra, dissimulant la seva impu-
tat i volent donar un cop a la veu: PR i en
tant a mi? ~~perquè~~ Ho em faci i
riure!

La senyora Higueras: Apa, apa, a dinar!

- i'arrossega a taula. ^{7 quan} La
senyora Higueras ~~seu~~ comen-
ça a xerrar, ~~però~~

can
el teló.

~~From the injured place, the before has now been taken
the before or rather the very opposite~~

El carreró del primer quadre és el que en
l'autre, per a establir les despeses d'un con-
decorat a l'engravari - cal protegir l'en-
gravari, però! - ha situat l'acció d'apunt
quadre tercer, que clou el primer acte. El
públic, però, no podrà veure amb la repetició
de l'escena decorat. Per una raó molt
senzilla: per que si bé no li semblaria el
mateix.

Tu et primer pueras hene nit - t'ha nit el
public, car t'as el ^{re ara} no pensa veure t' - et car-
reró ~~xxx~~ en ple' dia. Ara es de nit, ho von
de la nit. V'acabo de fer foc - recorden per
vorn a t'ortiu - i un famat sucès dona
al hoc melancolic to t'aigua feta. Les
patris de la casa que hem ven ven el mur
on tanqueja et cartell anunciada de la bo-
ta del barri cotan il·luminades.

Per a pue faci mes lami, at el vil-
legen es cotes.

MurciaNº 6 - Cancó de fantes

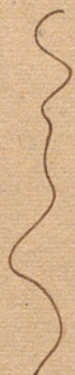
- Fantes, impacient, mirant de tant en tant a dreta i a l'esquerra, com el puer, però alpit, parreja amunt i avall del carrer.

I com pue en aquesta dera no hi ha tena - es a dir: hi pue hi ha tena, i tant com se'hi ho, però es thuny - fantes, distreu cantant - uns infant, invisibles, fan eco a la seva canço amb un refrany popular - la seva impaciència.

Cancó d'anjanyes, la de fantes, un xic esquinçada i cínica, però gens dramàtica que ~~no s'hi pot~~ apraga l'impresència d'una puerera de la corrent infantilista. (El infant ermen- tant poten cantar, p' una v' indisp'ni, per exemple, "quatre col d' aquest de refrany popular: "primera ser tena" altra com a la luna" o bé "adieu, flor de Vilagrac..."

fantes:

60

Refrany

Is infant, represent el refrany:

fantes:

Refrany

Is infant, represent, com claus, el refrany:

Tandra, consultând al rebotpe (de cotă ac, nu de pot.
seu): "Măa apueta dom... și mi nu m
aparta spera..."

... nu intra an... de vobte, unătunurab.
... "Măa nepat" și la taur... "Ari es
... nu intra an... ven pue tunc la reper..."

- Arrin la taur -

Vano: "Hira-t'et, et jander !..

- Ho ti' bauri en
ter parantur de taur
et mi' taur succent dia-
matic mi un lapiog.
tla, la raurapat, entis-
ti-re, fer diamu? ti
no val la pena! ti ror, en
apuerto vito pora, val
la pena d'entistie-re!

Que' ti' far ap mi, tant tot? Que' ~~nu~~
no et recodes que t' separa al "hin
d'n"?

Tandra, y ne colchia fonde t: the parant la
memoria.

Vano: Ho t' ti aurivis. Tander corex per-
dim pue no tobareu mai mes!
Tandra, sent ~~et~~ un espre, ~~xxx~~ car, ad-

¿pue' vt die això m' d'apuerta pex-
dua de memoria? fa ho sap q ue es
la primera vegada que em donen un
planton a / ~~que / capax / no / exte /~~
~~ha / / / / /~~ / donix, i pue no m'a-
prata pens per q ue encara no exte ane-
dat q ue me'n donix?

- Text et Henry Paley.
Two parts.

tu me qu'au bon moment com yeth hi ten es. 62
ser pue costar de dir: ~~XXXXXXXXXXXX~~

~~XXXXXXXXXXXX~~
Sara: ~~XXXXXXXXXXXX~~ T'ha costat, però
no m'ha donat pas a dir.

Fantes: Tot ve pue i'acabar, sap?

Sara: I es clar pue si.

Fantes: El nostre amor ja durava massa...

Sara: Quan tuc ho dius, ho deus ~~ser~~ ve-
ritat. Ho hi entenc, jo, en acaba-
ment. ~~XXXXXXXXXXXX~~ Ho massa tuc-
to el acabament. Cada mati, en des-
pertar-me, en fa l'efecte pue la vida
comença.

Fantes: Creu-me: ~~XXXX~~ val més pue ho
deixem corre. Sense crit, sense llàgrim-
es...

Sara, rient, però ~~XXXX~~ com riem nostre ve-
de: per for: (l'aprime, jo? Si, Fantes, que en
coneixes poc! Si jo no en sé de plar!

Fantes: ~~XXXX~~ Tu hem d'interès, hem parlat
fint bon colom.

Sara: Tens raó: no ho hem parlat malament
del tot...

Fantes: I en franciè de reparar cara Haut-m?

Sara: Te cap manera!

Fantes: ~~XXXXXXXXXXXX~~ Tu en trobaràs d'alleg-
res pue el començ.

Sara: Fantes, fantes. Així ho espero, i es-
pero que tu, per teu cantó, no pas.

¿Ja ho sé, ar clar pue ho sé...
Es a dir m' ho pensu. y en pensu pue
a mi tampoc m' apraxaria... El pue
passa es que... es que et voldria dir
una cosa i ja ho veus! ja que tinc
tanta lavor, no se com dirte-ho...

Vera: Canta! Canta, que et veig venir.

Fantes: Doncs canto, pera m' has de prometre
que no t' ho pentiràs a la valenta.

Vera: Que tens pr del ~~xxxxxxxxxx~~ vitiol?

Que tens pr que et faci malbé el fíric? Ho,
home, no. Dorm tranquil, que no serà res.

Fantes: Així, doncs, ja et enduràs de pue ir?

Vera: y ar clar! ~~ho~~ ho meus flerta pue una munta-
la, ja.

Fantes: Doncs, si... Tu i ja, Vera, hem acabat.

saràs marxa temps vt.

52

Fandos: Així ho deuria. I ara, diguem-nos adieu,
adieu com si us hagués parlat res...

Sara, vençuda ja l'expressió d'ensurt per
tot vergonya - tal vergonya, car no n'estem p
repres - haguéssim pogut sentir: si et puc ha par-
lat entre tu i jo no en res!

Fandos, en xic delectat: Vol dir!

Sara: I en clar!

Fandos: Vol dir que no es recordarà de...?

Sara: ~~XXXXXXXXXX~~ Ho tinguis pr: jo també he
perdut la memòria

Fandos: Val més així. adieu, Sara!

Sara: adieu, Fandos.

- I Sara se'n va, repuntant
el seu camí: camí d'at-
tes furioses aventures.
Una pausa.

Fandos murmurant:

Si, val més així... Però sen pensant
que... Decididament, la Sara no en sap
d'estimar.

- Cantareja la cançó
que ha cantat abans.
A poc compareix Ciró.

Ciró: Bona nit, Fandos.

Fandos: Ho tant bona com sembla.

- Signeix passejant. Ciró.

se li posa al costat: 64
parreja amb ell. Jantha y
detura en ve: ^{dir} ~~gaixarda~~,
malthumera.

Cisó: no vult companyia.

Cisó: oh, ve: tanty cores me colium i des
hem d'aguantar!

Jantha: Pera a tu no t'aguantaré. Ho es
necessito. ~~XXXXXX~~

Cisó: Auri, ja, et necessito a tu.

Jantha: Donar verten i apura a terra, A

Cisó: Ho puc. Hemen de parlar. Hemen de
~~XXXXXX~~ parlar auri mateix, aen mateix.

Jantha: Vens en mala hora. Tinc altra fi-
na. I et que me hages de dir no
me interessa.

Cisó: Pera me interessa a mi.

Jantha: Cisó, no em facis perdre la pas-
ciencia que potser arriscaries a casa
seu alab.

Cisó, fent l'home: Potser t'ho penes!

Jantha: Hiren puc feré un discarat!

Cisó: ^{Tant m'has} ^{fat, que no}
ho vields a mi.

Jantha, que vol treure's del devant al
minyo: Be, acabem.

Cisó: Si encara hem de començar.

Jantha: Diga i d'una vegada! Què es?

Cisó: Parlar-te de la vino.

Atque non ulla per romanorum.

Jandus, molt estranyat: Se la ten xicot. 5
ta?

Cris: Ho ho es per la meua xicota. Què més
volia jo!

Jandus: Què li passa a la Dina?

Cris, cortant-li molt de dir el que diu: Que
t'esticant.

Jandus, envanit, satisfet: Ella també?

Cris, amb enveja: ¿Ella i tota. Ho ve pas
que hi venen en tu.

- Mirant-la de cap a peus.
Perquè vaja, jo no estic tota per tant
bonic com diuen.

Jandus: És que no hi deus entendre. ¿Mica,
sap? La Dina no m'interessa. Ho
m'agrada fer de minera.

Cris: Tant si t'agrada com no, t'he cin-
quant a dir-te per a dir-te... per a dir-
te...

- amb una uua a la pol-
mawi, que corts de dir l... per a dir-
te que tu també t'has d'esticar.

Jandus, estranyat: Però no est dotat, fa un ins-
tant, que no fos la teua xicota?

Cris: ¿Ben net que si.

Jandus: ~~per~~ així, doncs, t'esticant a la Dina?

Cris: ¿Ben net que si!

Jandus: ¿em veus a demanar que la
canvies jo? Ho he entenc!

Cris: Perquè et sem capirany: 56
no hi veus mes entà del mar,
fo t'ortima + la dina, ti, renyr. Per
ella et col a tu i com tu no te'n ad-
me, la polenta es molt degraada... i
jo no vull que en ripui.

- Aneu un altre curme.
i si no hi ting que t'ortimes...
Fantes: Que em menarà?

Cris: Ho et menarà: T'avisó... Fer-t'ho
com vulguis, pero ortima-h... ~~de~~ de
delò, eh? perquè si se que hi far un
mala passada com tante altre n'he
fet, et tencaré et cap. ti, renyr.

Fantes, ~~que no et sap avenir~~ que no et sap avenir
del pue ti dir (Cris: A mi? Tu? Ho em fa-
ci i riure.

Cris: Rir tant com vulguis pero far al pue
t'he dit si no vol que et retiri de
la circulació.

Fantes, emparat: Mala negada! E veu
ben bé que avui tinc la negla! Pri-
mer la sacapata i ara aquest ximpl.
Me'n vaig perquè faria tencadissa!

- i surt com si se t'au-
duessin el dimoni.

(Cris: Sembla que et pue ti he dit hi
ha fet espeta. Sembla que farí
condat si v'entendís amb la dina.

- Trist. Desconfortat - 57

I preni preu em sabrà que v'hi en-
tendi? pobre de mi! ~~XXXXXXXXXXXX~~
~~XXXXXXXXXXXX~~

- Amb una transició -

Cisó, no fem cas! som o no som? La
percepció és que ella ripui felici. Que
v'ha enamorat d'esperta pinta?
Que' hi farem! Siem que tant au-
touri es va enamorar d'un preu... i al
de tant autouri no s'havia per arreu
més preu que el fardat.

- altre transició -

Pero si no es pot bé amb ella...
el pela! hi, senyor.

- Arriba Fina -

Fina: Ai, mare, Cisó. Que' hi far aquí,
parlant tot tot?

Cisó, molt trist: hi, mare, val més estar tot que
mat acompanyat

Fina: Que potser ho dius per mi?

Cisó: Ho, don! i ara! hi parlar al veip a tu, en-
cara que ripui nepla mit, em sembla que
~~XXXXXXXXXXXX~~ arribar el dia.

Hurica

No 5 Suelta

Cisó i Fina

Parlar

Fina: ~~Ad~~ J ara, Ciso! Que em fas t'aura?

Ciso, emicament desesperat: Ho ho sé. Ho sé el
que em faig, ni al puc em dir ni em
guin un roc!

Fina, mirant-lo fit a fit, talment com si el veïes
per primera vegada: Si... si... En puc veure cert que
m'has dit una cosa que talment sembla
que estiguis enamorat de mi.

Ciso, sent prou colre per a no treure-hi: Qui, jo?
T'imp, dona, fimp! Si ni menys hi he parat
atenció en tu! Si no valia ni puc al meu
poch!

Fina, empipada: ai, fill, de prou pà fas ro-
negons!

Ciso: Ho, ar això, dona. Però si et parabo una
criatura!

Fina: T'imp! L'home gran!

Ciso: ~~abstrusament~~ J no atenció puc veure que em veig-
in amb criatures. Si

Fina: Mica, Ciso, puc t'enganyar!

Ciso: abstrament, no m'hi puc enamorar de
tu.

Ho ataria per le pue un home
com p fer criaturades.

Fina: Y això? Perquè?

Cisó: Perquè tu estàs enamorada d'un al-
tre.

Fina, trist de cor: colla: Ah, si. Ja no me'n recorde-
ra.

Cisó: Però faré una cosa ^(i més difícil) més bona que enamo-
rar-me de tu: et faré de la amb el que et
tinc.

Fina, complaent d'algun: Ah, Cisó, si ho aconse-
guirà! Que en fareu de felicitat!

Cisó: Per això ho farei: per a veure't feliç. ^{hi}
^{repte.}

Fina: Veritat que es bonic?

Cisó: Què? El famós? Què vol que et di-
fusi! A mi no m'agrada gens, però
vaja, això no te importa: a part t'
ha d'agradar ~~et~~ es a tu. ~~p~~

~~XXXXXXXXXX~~

- amb ica continuada

7 bon profit que et faci. hi, sempre!

Fina: Y ex tant xulo!

Cisó: Hahaha.

Fina: Y tant ben plantat!

Cisó: Tant ben plantat que fins: tot el
caminar li fa mandra.

Fina, amb recança: Ja ho veig, ja, però
no te l'estimes pas.

Cisó: ~~XXXXXXXXXX~~ Caire? Fent.

Fina: Encara.

Cisó: Ah si per l'encertar. ~~XXXXXXXXXX~~
Com ve per l'estimar i l'estimes
tu?

Fina: Ai, si! Que et doni el si, Ciri! 71

Ciri: He i donaria tant si et com si no et.
Si, senyor!

Fina: Que li diras?

Ciri: Li dire... Ver! Que cos que li diras!
Que et una noia molt bonica per et
et, molt bona per et ja del dia i molt
alegra que un ^{valent} ~~valent~~ ~~donaria~~. Li dire
que ting una cosa que me sembla una flor,
i una ull de micaeta tant daer que
mai v'hi fa de nit, i un caminador
~~que t'ajuda~~ que t'ajuda tant ~~que~~
~~que t'ajuda~~ que capis
a empendre et et, i per ring per
cant i cant per ring. Li dire que
no hi ha al món una noia tant
bonica com tu, li dire que ~~et~~ ~~et~~
molt que ~~et~~ etimen

~~que t'ajuda~~ ~~que t'ajuda~~ ~~que t'ajuda~~

Ciri: De mi ho penso.

Fina: Doncs, mira, no m'ha dea dit mai.

Ciri: Perque no puen.

Fina: Si per me puen.

Ciri: Tot et homes en me amb les dones.

Fina: I per me aquest que m'etimen
tant i no puen a dir-me ho? Que es
creixes?

Ciri: Tu coneixes un, però, per ara, caldrà
més deixar-lo tranquil, potet! que

Fina: ah, si? Ho en ralin rês, loney

Cisô: p, n.

Fina: Hott, uolt?

~~hott~~

49 Ciró: Aneu for i demora fort!

Fina: Hi, hi, que una d'estimes, pobret!

- Ciró arrufa el nas -

¶ que no en veuràs cap més de tant mienar
mei

Vull que he deturis un dia, com
més aviat un dia, i hi diguis: Tira,
Tirata: T'ortines! T'ortines des del pi-
mer dia que es veig veure. T'ortines tant
que es veig sempre encara que no es
vegi, encara que sigui lluny. ~~T'ortines tant~~
T'ortines tant, que he perdut la pau, la
ton i la pau de treballar...

- Corripit-se, amb una
frasecònia començ -

Ho, això valdrà més que no hi digui.
Les paus de treballar no pot perdre-les
perquè no m'ha tingut mai

- Repetent el tò amb
i enciclosat

T'ortines tant que quan no es veig es
dix les coses més belles d'apuntar-me i
quan es veig de tant treballar que en
pocs paus no se'ns digui. T'ortines
tant que he ~~perdut la pau~~ per que no
tingui un altre no em deixi a crisar.
T'ortines tant, Tira, que si no has
de ~~parar~~ per mi em miris de pena o
em miris de rabi.

- I no potent més, truen a
plau -

Tira, que també plor: ai, cisó, cisonet, i
que ve parlar: ai, cisó, que no se

Et i se'm fa un mur a la porta i ve'm
hi misiden les paraules més florides!

que em parva!

74

- L'altra i li fa un petó -

~~Ho tingut per~~ Ho tingut per ~~que~~ que
no t'hauràs de matar, que no ho vull
per que et matis perquè jo també t'es.

Fina

(Cisó, tremolant i alegria: a mi?)

Fina: Soncs a qui he de veure?

(Cisó: Mica puc ve al Cisó?)

Fina: Ja ho veig!

- Et torna a abraçar i li fa
un altre petó

I veig que et tu et puc estimar, veig
que no ho rabia. I tu a mi?

(Cisó, començant a riure: ja a tu?... Ai,
Fina! Ai, Fina que em sembla puc de
tant content tornar a plorar.

Fina, també plorant: - I plor -
Ho plor, Cisó, ara puc q.
tornar tant content!

(Cisó: Ai puc em sembla puc m'apareixen
lavora!

- Separant-se d'ell, rotu-
lament -

Vatua! Jo si puc t'he feta l'avor!
Espera'm a la plac, Fina, que no
he mlt feina.

- I surt corrent com si l'en-
reixessin -

Tina, molt estranyada: ai, ai! Què li
deu parlar?

- Una transició -
Per ~~un~~ certímo, i certie represa. I certie
segura que ell tancat i certímo a mi.
ti, senyor!

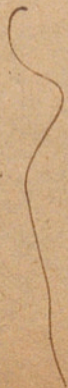
- Fomient -
Ti! Per se'm ben encorruant.

- I puar es diu a
unar-se'n compareix en
el sis vell verd, molt pre-
sunt i vertit com joveuet,
que la colten i canten.

Musica

Nº 5. Tina i el seu vell

Canes
de
la
fruits
verdes

Parlar

Fina: I ara, apuents vellot, que ja us v'espau-
ten el pomes! ... Arri, a les Hermai-
tas!

- I fuig corrent per repulda
pel vell. Quina pausa. En
un carrer proper canton d'
infants.

Arri, mi malheur
que mai, Tantes.

Tantes, mirant a freta i a espau-
si ja deu haver parlat! ... I tot per culpa
d'apunt benent.

- Arri, Cisó corrent

Cisó: Tracis a deu que es folo!

Tantes, sospirat: altra repulda!

Cisó: M'heu fet tornar tantes voltes pel carrer
que vine marejant com si hagués pujat
al caraballit. Heu de parlar.

Tantes: Heu de parlar de res

Cisó: Jo ho crec que sí.

Tantes: Heu que no sortis per conferència

Cisó: La d'ara serà curta i l'última.

Tantes: Heu que apuenteu mit així per ferir
i no vells entrebancar, i s'entrebancat
tu i solas fent opriment al diuencer.

Ciò: S'allo que t'ha parlat de
la Tina, us hi ha res.

fantas: Que vol dir us hi ha res?

Ciò: Que no vull que hi parlis ni pre-
te de venir.

fantas, cada vegada més empipat: Hoi, hi t'en-
tenc que em pelin. Tu et loip o no
hi vol fer truar a mi. Alguna hi i
an no?

Ciò, fent l'homo: Per, ja estic dit: ni una
paraula, ni una mirada... o t'
hauran de recollir amb calça

- i fuig tantant i lat-
tant -

fantas, indignat: Hala nepeula! aquest
marrec em tren la cabella!

- Se robe, amb un tran-
sició

Elha!

- s'estic l'americana i
adopta una actitud de
tennis, us marca protes-
ta.

Arriva Merce. En veure a
fantas es detura, indecisa.
Te pr. Voldria truar en-
rer. Hala al seu entra-
dentant que passi al-
que la blinxi de l'inten-
table

78

Bona mit, *Marconeta crucica*.

Heidi: Seix a in parlar, Jaudes. Pot ^{venir} parlar pent,
poten ^{venir} ~~parlar~~ el pare i no m'alt que en
veg in amb tu.

Saxos: Ho tinguis pr. apert carae ex mult
whiteri i ringie no ena vena.

There: Time passed.

fantes: Tambe' en time pò: de vance't.

Merri: It is the no virtue, ~~to~~ ^{to} know the
law. But a in part. It's experience.

James: James' T'esper is 7 for 10 temp, 7 for 10 in the cannon & esper.

Merci: What amor et puerus ~~te~~ te spero.
(a vita et deus puer spero.)
Sandro: ti. p. (a vita et deus puer spero.)

fantes: Histories! Quents de hermit i no se
quante noches! La vida es des que la
vieu. I esser fove i lousier com tu,
i deixar passar el temps que s'antuen
la joventut a aparrapades no es
vieu.

Mercredi: l'homme que j'ai cotisé : pour me cotiser
tambien rap exposer.

fantas: Cent'ho! A Franca, o a America
o alla on riga fa en deu come

far una altra. Ben l'auran fà
ti no ho fà així. 79

Merçi: L'Lucie no es com tu.

Jandro: L'Lucie es com tot: un home que
ti hi pelen bé et paranyu hi can com el
altres.

Merçi: Ho t'espereu en dir-me'n mal, que
no em faràs perdre la fe que hi tinc.

Jandro: ~~La fe~~ La fe també es perd. 7 hi est,
que no delin per estimar-te massa quan
t'ha sacrificat a les seves cabries, et theng,
i que per molts anys, aquí em tens a
mí. A mi, que soc més caril i que
et vull com velen el homes de delo,
i que per tu soc capaç de fer quat-
rent divlars!

~~Merçi~~
~~Ho f~~ ~~Lucie, melancolia: final~~
~~Merçi, Jandro i, Jandro,~~
~~Jandro Jandro~~
~~Toi apartisnat i pincere en ell.~~
~~79 i fà tis en ell~~

(Dues de la Huita aurore.
to appartienat i pintare cu ell.
Por i fastig cu ella)

Hel. Lanna

Tantes, present-la en el meu llac: Hèra,
si vol com si no vol! Hèra per la
vida i per la mort!

Mexic, this is the last of the parliament: Ho!... Ho!

- Compareix Et sempre Jouez.
~~Tu~~ Va a parlar de Marx,
~~Assumit~~ ~~la~~ ~~teoria~~ ~~de~~ ~~Marx~~ ~~que~~ ~~està~~ ~~en~~ ~~perill~~,
 i silencios com sempre, però
 en veure que el Marxi la
 que està en perill, s'aleno-
 na contra el fascisme, el re-
 para de la Marxi.

Il seyrn ignari; Arilot! Valent de deixar long!
O deixar ^{la marce} ~~o al mate~~ o al mate!

1 - El Hacer a tu.

Merce; arlatáida: Et meny r gnan!

Fante: Maba nyalo! Ken vell come qwaest...

- v'aixa, tott ho'ia,

la mà dreta armada ⁸²
d'un panivet.

~~La mà dreta armada~~ La mà
del pue va a passar talla
en sec la ven de Merce,
que vol cridar i no pot.

Et senyor Jgnasi aconsegueix,
~~ella~~ - lluita molt ben i s'heu-
cien - agafar la mà arma-
da del Jandre i amb forç
que ningú no hauria sus-
pirat en un home tant vell,
li treu la munyeta. Et fan-
da deixa anar el panivet,
dament el puat per el peu
Et senyor Jgnasi

Et senyor Jgnasi: Què anaves a fer, inútil?
Tant aviat vol ^{entrar} ~~sortir~~ a peirar?

Et Jandre, humiliat i amb un di terrible:
~~Senyor Jgnasi~~ Senyor Jgnasi me la pa-
raria!

Et senyor Jgnasi: Et dia que et tornia a
trobar amb ^{la Merce} ~~representant~~, el dia
que sapia que li havies dit el
pue el home honest no l'heu,
et dia que sapia que tant

no s'han trobat a mirar, p?
aquell dia, a fets de deu pue l'es-
clops com un ocell pi!... i per a pue
no oblidis el pue acabats de dir-te,
per pue et recordis de la primera i és
tina vegada pue hem parlat tu
i jo...

- Li ventu d'us l'afectat.

El famós, venent totalment, desfet: hi
no fos que tu un vell!...

- i surt, rapidament,
avergonyit del mal
paper que ~~se~~ acaba
de fer -

Merci, amb ~~una~~ emoció atapeïment.

Fraus, senyor Joan!

(cantat)

Senyor Joan:

Merci:

25

- Reculant al fons v.
indigna i l'indignació el
fa encara més antipàtic.

Pero si jo li atreps!... Qui v'ha arribat
aquí ~~amb~~ ^{amb} aquest imbecil, aquest
miquis!... ~~//////////~~

Merce: Tant 'aqui serà un enemic seu.

El senyor Ignasi: J'heu. Pero, vaja, aquest en-
emic no em fan por de pr. Tu en
tens d'altres de molt més perillosos:
contra d'ells no es puc defensar: el teu
pau.

Merce, estanyada: J'heu, senyor Ignasi!

El senyor Ignasi: Els teus pares, si. És a dir: la
teua mare, que és teu pare, en el fons, és
un pobre home.

- Torment i malparat -

La teua mare, que té menys enteniment
que ~~un~~ ^{un estrany} i puc, sense pensar-v'ho, pen-
sant fer-te un bé, et ~~pot~~ ^{pot} ferir més mal
que una pedregada.

Merce, entristida: Senyor Ignasi!

El senyor Ignasi: Oh, no es pensis pas que si-
fui vol! H'hi ha moltes coses etla,
moltes puc, com etla, tant m'he venut
et ve de la filla carant-la amb un
home ric.

- Indignat com mai -

86

¶ Ten homme ric !... Ten homme
ric !... ptiotes !... Ja el lui cantacin des
puarante, jo, a apuote muen de mare !

- Veient pue a Merce
tes thapriens li venen el uill
... Poter u. he fet un xic marca, poter
he potat marca apor en les meves parau-
tes... ¶

- Amb una espiron fugisse-
ra - pota com un thaprec -
d'enscis
E pue us uill pue et perdin, comprent ?
us uill pue et perdin !

- Francis -
pue us plris, que us u. hi ha per
tant... ~~XXXXXXXXXX~~

- Per dir alguna cos
j, fet i fet, qui sap ri la tua mare te coo...

- Se vobe, i b. luminat
pue ~~thapriens~~ ~~thapriens~~ una
idea pue, segons crea, pot
sation he tot.

¶ ri pue en te !

- Seixant et tres de Merce,
prant-se-li al devant i
contemplant-ha estanyat
de pue us hapris pensa

claus en un cor 17
tant senzilla -

Si no t'has de casar amb un home
ric. I l'home ric ja et tenim.

- Treuant-la a agafar
del braç, talment com si en
freqüents posicions:

Tu, Mercé, et casaràs amb mi!

Mercé, pàl·lida, espardida, de fallint: Ho!...

Oh, no! ... Ho!...

- Tot en l'oposició i, de-
nant fi al primer acte,
can
el teló.

Aquí, com es tradició en la sarçuela- i les tradicions son sagrades-hi convindria un inermedi musical.

Com menys vulgar sigui, com més líric i ambiciós sigui-exemple: els de La Revoltosa, Las golondrinas, el Nocturn de La verbena de la Paloma-millor.

■ Els cantables han de ser per al public, de línia melódica facil per a que el public els recordi. L'Intermedi ha de servir per a que els crias intel·ligents puguin dir que el compositor no es un music vulgar.

Plate figure

Quadro primer

- Amb les últimes notes del
protocolari intermedi marci-
cal - ~~per~~ el thibetista jo-
ga al compositor per v'hi
thucic! - v' aixeca lentament,
mauetosament - mauetosament
de nit d'ortiu - el teló.

Donc al manjadorat que
Marci ha convertit en oia-
tor de medista. Vortit a un
far o pairellet fet damunt
la cantira, al manjador.

El lator del fons es oia de
cat a cat; per després lator es-
ten les alegres veus d'un
nit d'ortiu. Marci i el mar-
parer - El senyor Quim, in-
torament, en manjador de
carnisa - acaben de sopar. El
senyor Fale es al lator i veu-
ra, molt avariat, alai al
carrer.

El senyor Fale retirant-se de colat, del lator:

Ho pot arar. S'acabament, no pot arar.

El senyor Quim: Que es el per no pot arar?

El senyor Fale: Rer, que heu tingut
una pensada...

89
i pue, libre tot no obli
et teit mortif del poble
pue ha d'esser el de l'ora.

Quina pensada, senyor Quim! ^{2º}
Et senyor Quim: ¿dones, se pue' ar tractar?
Et senyor Valent: Se pue' ar tractar, sen' collee
die perque, tuncant!, no hi ha
ris a fer. Totia fer et pue' mai cap
directe ha fet amb el seu existet:
diripie des d'aquest talio. Però en-
tre pue' et talio es morta alt i fo
morta petit i hi hauei les rautes
de la intija no en venisse.

Et senyor Quim: (lastima!) Hauria estat
bonic de deli.

Et senyor Valent: Hots original.

La senyora Hipucela, veient que Merce al-
lega el plat pue' té al davant amb dispost:
altia vegada?

~~Merce~~ Merce: Ho tinc gana.

La senyora Hipucela: Ja ho veig... i no voldria
venre-ho. ¿ja ja massa temps pue'
dura, des de pue' t'harie ar fer. ~~et~~
Merce: ~~Hi~~ Hura!

Et senyor ^{Quim} ~~Hipucela~~, a la veu d'on: Be, diria-
la cotar a la veu i tuncant la fer-
ta en pau.

La senyora Hipucela: Tu, catla.

Et senyor Quim: Aluses per pue' no cap d'
uniforme. ¿catla per a escitar un

24 for the house of the great thinkers.